EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 24.3.2022
COM(2022) 115 final

KOMMISSIONENS ÅRLIGE OVERSIGT

over medlemsstaternes årlige aktivitetsrapporter om eksportkreditter som omhandlet i forordning (EU) nr. 1233/2011

1. Indledning:

Kommissionens årlige oversigt over offentligt støttet eksportkreditvirksomhed, der blev gennemført i 2020 i Den Europæiske Union, er baseret på oplysninger fra medlemsstaterne i deres årlige aktivitetsrapporter for rapporteringsperioden.

Den er udarbejdet i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1233/2011 af 16. november 2011 om anvendelse af visse retningslinjer for offentligt støttede eksportkreditter og om ophævelse af Rådets afgørelse 2001/76/EF og 2001/77/EF.

I henhold til bilag I til forordning (EU) nr. 1233/2011 skal medlemsstaterne forelægge Kommissionen en årlig aktivitetsrapport for at forbedre gennemsigtigheden på EU-plan. Medlemsstaterne giver i deres rapporter oplysninger om aktiver og passiver, indløste fordringer og inddrivelser, nye forpligtelser, eksponeringer, præmiesatser og eventualforpligtelser, der kan opstå som følge af offentligt støttet eksportkreditvirksomhed, og om, hvordan der tages hensyn til miljømæssige risici, der kan indebære andre relevante risici, i deres eksportkreditinstitutters offentligt støttede eksportkreditvirksomhed. Relevante risici omfatter klimarelaterede risici, finansielle risici, sociale risici og menneskerettighedsrisici samt risici for bestikkelse og korruption. Kommissionen udarbejder til gengæld en årlig oversigt til Europa-Parlamentet på grundlag af disse oplysninger, herunder en evaluering af eksportkreditinstitutternes overholdelse af EU's mål og forpligtelser.

Denne oversigt omfatter offentligt støttet eksportkreditvirksomhed som omhandlet i forordning (EU) nr. 1233/2011. Den omfatter således hverken kortfristede eksportkredittransaktioner, som Kommissionens meddelelse om kortfristet eksportkreditforsikring finder anvendelse på, eller de aktiviteter, der udføres af visse eksportkreditinstitutter uden for området for offentligt støttet eksportkredit.

Kommissionen har noteret sig Europa-Parlamentets beslutning af 2. juli 2013 om Kommissionens første årlige evaluering (2012/2320 (INI)).

Kommissionen har især henledt medlemsstaternes opmærksomhed på henstillingerne i denne beslutning, såsom henstillingen til Rådets Arbejdsgruppe om Eksportkreditter og til Kommissionen om at høre Tjenesten for EU's Optræden Udadtil om en yderligere udvikling af rapporteringsmetoden for de årlige aktivitetsrapporter, i det følgende benævnt tjeklistemodellen.

2020 er den første rapporteringsperiode, hvor Kommissionens oversigt udarbejdes på grundlag af en ny tjeklistemodel. Kommissionen udarbejdede den reviderede tjeklistemodel som svar på Den Europæiske Ombudsmands afgørelse af 3. december 2018 i sag 212/2016/JN, som vedrørte tilstrækkeligheden af Europa-Kommissionens årlige oversigt over eksportkreditinstitutter. Ombudsmanden anbefalede navnlig, at Kommissionen indledte en dialog med medlemsstaterne og andre interessenter med henblik på at forbedre den model, som medlemsstaterne anvender til at udarbejde rapporterne om eksportkreditinstitutter. Ombudsmanden anbefalede også, at Kommissionen på sin side bør forbedre analyse- og evalueringsindholdet af de årlige oversigter over eksportkreditinstitutter, som den forelægger Europa-Parlamentet.

Ved revisionen af tjeklistemodellen har Kommissionen opfyldt sit tilsagn over for Ombudsmanden om at gennemføre hendes henstillinger. Resultatet er udfaldet af høringer af

civilsamfundsorganisationer, Rådet, Parlamentet og Tjenesten for EU's Optræden Udadtil i 2019-2020. I den nye og forbedrede tjeklistemodel anmodes der om mere detaljerede og specifikke oplysninger fra medlemsstaternes eksportkreditinstitutter, navnlig med hensyn til medlemsstaternes forpligtelser til at respektere beskyttelsen af menneskerettigheder, klima og miljø, når der ydes offentlig støtte til eksportkreditter.

2. Årlige aktivitetsrapporter for kalenderåret 2020:

Tyve medlemsstater ydede offentligt støttede eksportkreditter som omhandlet i forordning (EU) nr. 1233/2011 i 2020 og forelagde en årlig aktivitetsrapport for kalenderåret 2020: Østrig, Belgien, Kroatien, Tjekkiet, Danmark, Estland, Finland, Frankrig, Tyskland, Ungarn, Italien, Luxembourg, Nederlandene, Polen, Portugal, Rumænien, Slovenien, Slovakiet, Spanien og Sverige.

Grækenland indsendte en rapport, selv om landet ikke ydede offentligt støttede eksportkreditter som omhandlet i forordning (EU) nr. 1233/2011 i rapporteringsåret.

De resterende seks medlemsstater, nemlig Bulgarien, Cypern, Irland, Letland, Litauen og Malta, bekræftede, at de ikke ydede offentligt støttede eksportkreditter som omhandlet i forordning (EU) nr. 1233/2011 i rapporteringsåret, og de forelagde derfor ikke en rapport.

Alle medlemsstater, der indsendte en rapport, anvendte den reviderede tjeklistemodel. Nogle medlemsstater kædede oplysningerne i deres rapporter sammen med offentligt tilgængelige oplysninger såsom årsrapporter og due diligence-politikker.

Eksportkreditinstitutter har forskellig retlig status, og for nogle medlemsstaters vedkommende ydes offentligt støttede eksportkreditter af et forsikringsselskab eller en finansiel institution, der opererer under et offentligt mandat. I dette tilfælde dækker de årlige aktivitetsrapporter naturligvis kun sådanne virksomheders eksportkreditvirksomhed i den offentlige sektor, som er adskilt fra aktiviteter i den private sektor.

3. Analyse af de årlige aktivitetsrapporter:

a) Generelle oplysninger:

I 2020 ydede tyve medlemsstater i Den Europæiske Union offentlig støtte som omhandlet i forordning (EU) nr. 1233/2011 inden for anvendelsesområdet for OECD-arrangementet vedrørende offentligt støttede eksportkreditter.

Alle 20 medlemsstater er "pure cover"-udbydere, hvilket betyder, at de er udbydere af eksportkreditgarantier eller -forsikringer. Ud over deres "pure cover"-aktiviteter ydede 13 medlemsstater (Belgien, Kroatien, Tjekkiet, Danmark, Finland, Frankrig, Tyskland, Ungarn, Italien, Polen, Slovakiet, Spanien og Sverige) offentlig finansieringsstøtte, dvs. direkte finansiering eller refinansiering af kommercielle lån til eksportkredittransaktioner eller rentestøtte, som kun nogle få medlemsstater tilbyder. Nogle få medlemsstater tilbød bunden bistand.

Den organisatoriske struktur for eksportkredittransaktioner er forskellig. Eksportkreditprogrammer forvaltes af mere end 26 organer i EU: offentlige myndigheder, offentlige organer eller filialer af private virksomheder, der drives under offentligt mandat og statsligt tilsyn (se nærmere i bilaget). Medlemsstater, der tilbyder en kombination af forskellige former for offentlig støtte, har normalt mere end ét eksportkreditinstitut, hovedsagelig for at respektere adskillelsen af bankvirksomhed fra forsikring, eller får en del af deres aktiviteter uddelegeret til et privat selskab.

OECD's retningslinjer sikrer harmonisering af praksis og forsikringsstandarder inden for offentligt støttede eksportkreditter til et stadigt stigende antal spørgsmål. Men inden for disse rammer og i overensstemmelse med forordningen har regeringerne og de nationale eksportkreditinstitutter naturligvis mulighed for at udforme deres egne programmer. Derfor varierer de tilbudte produkttyper og deres vilkår og betingelser inden for Unionen fra eksportkreditinstitut til eksportkreditinstitut. Medlemsstaterne tilføjer ofte yderligere nationale krav til EU's regelsæt (f.eks. regler om nationalt indhold), hvilket skaber en vis mangfoldighed i de betingelser, der tilbydes for et givet produkt, samt de projekter, der er støtteberettigede i Unionen.

De tilbudte produkter afhænger også af de enkelte nationale økonomiers karakteristika og nationale politiske prioriteter. Nogle medlemsstater har udviklet sektorspecifikke programmer for f.eks. flyfremstilling (f.eks. den ubetingede garanti til Airbus) og skibsbygning (officiel finansiering). Dette kan afspejle de særskilte sektoraftaler i OECD-arrangementet vedrørende offentligt støttede eksportkreditter, hvor visse vilkår og betingelser er tilpasset bestemte industriers specifikke behov. Desuden tilbyder nogle eksportkreditinstitutter skræddersyede programmer til SMV'er eller bæredygtige projekter og for nylig covid-specifikke ordninger, som kan afspejle midlertidige aftaler mellem deltagerne i OECD-arrangementet om alternative vilkår og betingelser for flere transaktioner med fælles karakteristika gennem fælles retningslinjer i henhold til artikel 56-61 i arrangementet.

b) Omfanget af offentlig støtte:

De årlige aktivitetsrapporter indeholder relevante finansielle oplysninger om offentlig støtte fra eksportkreditinstitutter i overensstemmelse med de respektive medlemsstaters nationale lovgivningsmæssige rammer og organisationer. Kommissionen har ingen bemærkninger til de finansielle aspekter af de årlige aktivitetsrapporter for 2020. Dette berører ikke de beføjelser, der er tillagt de institutioner i medlemsstaterne, der fører tilsyn med nationale eksportkreditprogrammer.

For så vidt angår offentlig støtte i form af "pure cover" viser nedenstående tabel den samlede nominelle risikoeksponering pr. 31. december 2020 for de større udbydere i Den Europæiske Union:

Tabel 1. Offentlig støtte i form af "pure cover" i 2020 (mio. EUR) **De største bidragydere i EU set i forhold til den samlede nominelle risikoeksponering**	
I alt indberettet i EU	*361 585*
Tyskland	85 022
Frankrig	59 635
Italien	58 991
Danmark	46 833

Sverige	32 010

For så vidt angår offentlig finansieringsstøtte indeholder nedenstående tabel den indberettede nominelle værdi af den offentligt støttede låneportefølje pr. 31. december 2020 for de større udbydere i Unionen:

Tabel 2. Offentlig støtte i form af offentlig finansieringsstøtte i 2020 (mio. EUR) **De største EU-bidragydere i henhold til den nominelle værdi af den offentligt støttede låneportefølje**	
I alt indberettet i EU	*85 226*
Italien	37 317
Tyskland	14 768
Frankrig	12 648
Finland	7 561
Sverige	6 904

c) Behandling af miljørisici:

OECD har en lang tradition for udveksling af oplysninger og udveksling af god praksis med hensyn til håndtering af risici forbundet med offentlig støtte. OECD-medlemmerne, herunder de fleste EU-medlemsstater, har indgået en række aftaler i form af OECD's henstillinger vedrørende foranstaltninger til håndtering af de potentielle miljømæssige og sociale virkninger af projekter og til håndtering af andre relevante risici.

OECD's henstilling om fælles tilgange til offentligt støttede eksportkreditter og miljømæssig og social forsvarlighed fastsætter fælles principper for gennemførelse af due diligence på miljøområdet med henblik på at identificere og håndtere de potentielle miljøvirkninger og risici i forbindelse med ansøgninger om offentligt støttede eksportkreditter. Henstillingen er velunderbygget og bygger hovedsagelig på International Finance Corporations standarder for miljømæssige og sociale resultater (IFC Performance Standards), Verdensbankgruppens retningslinjer for miljø, sundhed og sikkerhed (EHS Guidelines) og Verdensbankens beskyttelsespolitikker og Verdensbankens miljømæssige og sociale standarder. Den er regelmæssigt blevet gennemgået af medlemmerne, og den seneste revision fandt sted i 2016.

Henstillingen omfatter centrale miljøspørgsmål, som ikke er begrænset til, men også omfatter luftemissioner (f.eks. drivhusgasemissioner), spildevand, støj, vibrationer, ressourceeffektivitet (f.eks. bevarelse af råstoffer, energi og vand), affaldshåndtering, håndtering af farlige materialer og sikkerhed, forurenet jord, indvirkning på økosystemtjenester, beskyttelse og bevarelse af biodiversitet, bæredygtig forvaltning af levende naturressourcer og klimaændringshensyn. Den omfatter også krav om nødberedskab, således at projektejeren kan reagere på uheld og nødsituationer på en måde, der er hensigtsmæssig for at forebygge og afbøde miljømæssige og sociale virkninger. Henstillingen er blevet vedtaget og gennemført af alle tyve EU-eksportkreditinstitutter som en relevant ramme til støtte for beslutningstagningen om ydelse af offentlig støtte.

Derfor er eksportkreditinstitutternes due diligence-politikker og risikovurderingsprocedurer, som nogle eksportkreditinstitutter offentliggør på deres websteder, i vid udstrækning baseret på OECD's henstilling om fælles tilgange, selv om henstillingen spiller en ikke-eksklusiv rolle, og politikker også er baseret på andre internationale standarder og gældende EU-ret. De

forudgående vurderingsprocedurer, der gennemføres i Unionen, afhænger normalt af en given ansøgnings type, størrelse og kategori: Jo mere risikobetonet og/eller jo større et projekt er, desto mere intens er vurderingen. I forbindelse med disse vurderinger identificeres, klassificeres og evalueres risici, som kan have konsekvenser for berettigelsen til støtte.

Alle 20 medlemsstater, der yder offentlig støtte, rapporterer om overensstemmelse med OECD's henstilling om fælles tilgange og dens miljømæssige dimension, som er en integreret del af deres due diligence- og risikostyringssystemer og af deres beslutningsproces.

Alle medlemsstater, der anvender OECD's henstilling om fælles tilgange, bekræftede, at de screenede alle ansøgninger om offentligt støttede eksportkreditter med henblik på at fastslå, om der skulle gennemføres en miljøgennemgang. I henhold til henstillingen skal eksportkreditinstitutter klassificere disse anvendelser, afhængigt af den potentielle negative miljøpåvirkning, i tre risikokategorier: høj (kategori A), middel (kategori B) eller lav (kategori C). Faktisk rapporterer mange medlemsstater, at de anvender henstillingen mere bredt end dens anvendelsesområde. Dette omfatter klassificering af alle transaktioner, herunder transaktioner, for hvilke deres andel af transaktionen er under 10 mio. SDR, som i princippet ikke ville blive medtaget i screeningsfasen.

Medlemsstaterne rapporterede, at der blev foretaget en vurdering af de miljømæssige og sociale virkninger (ESIA) i overensstemmelse med artikel 18 i OECD's henstilling om fælles tilgange for alle transaktioner, for hvilke et eksportkreditinstitut havde givet et endeligt tilsagn, og som blev klassificeret som kategori A-projekter med potentiale til at få betydelige negative miljøvirkninger.

For transaktioner i forbindelse med kategori B-projekter, der har potentiale til at have ikkevæsentlige negative miljøvirkninger, rapporterer medlemsstaterne, at ansøgere om offentlig støtte altid har fremlagt tilstrækkelige oplysninger til at behandle de relevante miljøvirkninger af projektet i overensstemmelse med artikel 19 i OECD's henstilling om fælles tilgange.

Inden eksportkreditinstitutterne traf beslutning om at yde offentlig støtte til projekter i kategori A eller B med en potentiel negativ indvirkning på miljøet, rapporterede de, at de altid evaluerede oplysningerne fra screeningen og gennemgangen af transaktionerne. Relevante oplysninger blev modtaget gennem ESIA-rapporter, men blev også indsamlet takket være eksportkreditinstitutternes ansøgningsskemaer og spørgeskemaer, skrivebordsundersøgelser, besøg på stedet, undersøgelser udført af eksterne konsulenter og direkte kontakter med ansøgerne.

Desuden omfatter rapporteret due diligence-praksis fra alle medlemsstater, der yder offentlig støtte, om nødvendigt udformningen af afbødende foranstaltninger, når finansieringsafgørelsen træffes, knyttet til kontraktlige betingelser og overvågning over tid for at sikre overholdelse af standarder og, hvis det er relevant, håndhævelse af afbødende foranstaltninger. Dette sikrer, at de standarder, der er relevante for den endelige forpligtelse, overholdes over tid. I tilfælde af manglende overholdelse kan eksportkreditinstitutter trække støtten tilbage eller afvise skadesløsholdelse.

I 2020 konstaterede syv medlemsstater tilfælde af manglende overholdelse i vurderings- eller overvågningsfasen. I ét tilfælde af manglende overholdelse henvises der til, at det er umuligt at foretage et besøg på stedet. De øvrige tilfælde betegnes som mindre tilfælde af manglende

overholdelse, og de har i det væsentlige overskredet fristerne for indsendelse af oplysninger eller for indsendelse af rapporter.

Medlemsstaterne rapporterer, at de sørger for, at deres eksportkreditinstitutter fungerer så gennemsigtigt som muligt, samtidig med at den fortrolighed, der kan være nødvendig i forbindelse med handelstransaktioner, respekteres. I henhold til OECD's henstilling om fælles tilgange er den harmoniserede procedure i hele Unionen offentliggørelse af detaljerede oplysninger om projekter, der kan have negative miljømæssige eller sociale virkninger på grund af deres karakteristika. Eksportkreditinstitutterne rapporterede altid om alle de oplysninger, der kræves i henhold til henstillingens artikel 39 og 41, dvs. relevante forudgående oplysninger om kategori A-projekter, herunder ESIA'er, og efterfølgende oplysninger efter den endelige forpligtelse for alle støttede kategori A- og B-projekter via særlige sider på deres websteder, som der henvises til i tabel 3.

Det skal bemærkes, at OECD's websted (https://www.oecd.org/trade/topics/export-credits/environmental-and-social-due-diligence/) indeholder oplysninger om miljømæssig og social due diligence, herunder undersøgelser af medlemmernes praksis og aggregerede oplysninger om støttede kategori A- og B-projekter. Den henviser også til de relevante eksportkreditinstitutters websteder til offentliggørelse af oplysninger (https://www.oecd.org/trade/topics/export-credits/documents/links-environment-social-due-diligence.pdf). Tabel 3 viser de relevante links for EU's eksportkreditinstitutter.

Tabel 3. Links til relevante websteder med henblik på miljømæssig og social due diligence

Land	*Offentliggørelse for projekter under kategori A og B sammen med yderligere oplysninger om miljømæssige og sociale due diligence-praksisser*
Østrig	https://www.oekb.at/en/export-services/about-oekb-export-services/environmental-and-social-aspects/projects-after-commitment.html
Belgien	https://credendo.com/en/about-credendo/credendo-export-credit-agency/corporate-social-responsibility
Kroatien	Ingen af disse transaktioner
Tjekkiet	https://www.egap.cz/en/information-projects-classified-under-categories-and-b-realized-insurance-egap
Danmark	https://www.ekf.dk/en/about-ekf/csr-at-ekf/category-a-projects
Estland	Ingen af disse transaktioner
Finland	https://www.finnvera.fi/eng/export/export-credit-guarantee-operations#toc--environmental-and-social-risk-management-in-finnvera-s-export-financing-operations-
Frankrig	https://www.bpifrance.fr/Bpifrance/Qui-sommes-nous/Nos-metiers/International/Assurance-Export/Evaluation-Environnementale-et-Sociale
Tyskland	https://www.agaportal.de/en/exportkreditgarantien/praxis/projektinformationen#aprojekte
Ungarn	https://exim.hu/en/conditions/eximbank-conditions/bank-regulations/environmental-and-social-policy/disclosure https://exim.hu/en/conditions/mehib-conditions/insurance-regulations/environmental-and-social-policy/disclosure
Italien	https://www.sace.it/en/about-us/our-commitment/our-environmental-and-

	social-commitment?_ga=2.76701596.889797035.1626281990-402413705.1616772793
Luxembourg	Ingen af disse transaktioner
Nederlandene	https://atradiusdutchstatebusiness.nl/en/documents/
Polen	https://kuke.com.pl/projekty-notyfikowane-ex-post
Portugal	https://www.cosec.pt/en/state-guarantee/
Rumænien	https://www.eximbank.ro/en/generalinformations/
Slovenien	Ingen af disse transaktioner
Slovakiet	https://www.eximbanka.sk/en/english/international-relations/enviroment-protection/information-on-category-a-and-b-projects-supported-by-eximbanka-sr.html?page_id=183478
Spanien	https://www.cesce.es/es/corporativo/agencia-de-credito-a-la-exportacion-eca/publicacion-de-informacion
Sverige	https://www.ekn.se/en/what-we-do/sustainability/transactions-with-environmental-and-social-impact-assessment/ https://www.sek.se/en/sustainability/

Medlemsstaterne gennemgår løbende deres interne processer for at forbedre deres praksis.

d) Hensyntagen til klimaændringsmålene:

Klimaændringsmålene indarbejdes i stigende grad i de nationale politikker, der styrer den måde, hvorpå EU's eksportkreditinstitutter fungerer, samt i de overordnede lovgivningsmæssige rammer.

I 2020 havde seks medlemsstater indført nationale klimaændringspolitikker, som af natur varierede, men omfattede begrænsninger for de mest forurenende projekter og/eller incitamentsordninger for klimavenlige projekter og/eller manglende berettigelse til støtte til uformindskede kulfyrede elproduktionsprojekter. Otte overvejede at gennemføre en sådan politik. To medlemsstater nævner udkastet til EU-klassificeringssystemet for bæredygtige aktiviteter som et benchmark, de allerede gør brug af til at vurdere projekternes bæredygtige dimension. Formalisering af klimaændringspolitikker i hele Unionen er et område, der kan forbedres, og Kommissionen forventer, at antallet af eksportkreditinstitutter med en effektiv klimaændringspolitik vil stige.

Den Europæiske Union er fast besluttet på at foreslå ændringer af OECD's regler i overensstemmelse med sine internationale forpligtelser i henhold til Parisaftalen og den grønne pagt, også på grundlag af Det Europæiske Råds konklusioner om klima- og energidiplomati, der blev offentliggjort den 25. januar 2021 ("Gennemførelse af den eksterne dimension af den europæiske grønne pagt") og Kommissionens gennemgang af handelspolitikken fra februar 2021 ("En åben, bæredygtig og determineret handelspolitik"). I april 2021 forelagde Den Europæiske Union et forslag for deltagerne i OECD-arrangementet om straks at ophøre med at yde offentligt støttede eksportkreditter og bunden bistand til kulfyrede kraftværker. Derfor blev der i oktober 2021 inden for rammerne af OECD vedtaget et forbud mod støtte til uformindskede kulfyrede kraftværker med direkte indvirkning på EU's regelsæt.

Det er værd at bemærke, at ingen medlemsstat har ydet offentlig støtte til kulfyrede kraftværksprojekter, siden sektoraftalen om kulfyrede kraftværker blev vedtaget i 2016.

e) Due diligence på det sociale område og i forbindelse med menneskerettigheder:

Ud over den miljømæssige dimension er der i OECD's henstilling om fælles tilgange siden 2012-udgaven fastsat fælles principper for gennemførelse af social due diligence med henblik på at identificere og håndtere de potentielle sociale og menneskerettighedsrelaterede virkninger og risici i forbindelse med ansøgninger om offentligt støttede eksportkreditter. Henstillingen dækker vigtige potentielle projektrelaterede sociale virkninger, herunder for beskæftigelses- og arbejdsvilkår (f.eks. retfærdig behandling, forskelsbehandling, foreningsfrihed, kollektive forhandlinger, arbejdstageres indkvartering), sundhed og sikkerhed i lokalsamfundet (f.eks. eksponering for sygdom i lokalsamfundet, brug af sikkerhedspersonale), erhvervelse af jord og ufrivillig genbosættelse (f.eks. fysisk fordrivelse, økonomisk fordrivelse), passende samarbejde med berørte samfund (f.eks. informeret hørings- og deltagelsesproces, klagemekanisme), oprindelige folk (f.eks. fri, forudgående og informeret samtykke) og kulturarv. Den dækker også centrale projektrelaterede indvirkninger på menneskerettighederne, herunder tvangsarbejde, børnearbejde, kønsspørgsmål og livstruende arbejdsmiljø. Der lægges særlig vægt på sårbare grupper.

EU-eksportkreditinstitutternes indberettede due diligence-praksis svarer til dem, der gælder for miljørisici, og både miljømæssig og social due diligence udføres normalt i en enkelt proces. Alle 20 rapporterende medlemsstater, der yder offentlig støtte, angiver overholdelse af den sociale dimension og menneskerettighedsdimensionen i OECD's henstilling om fælles tilgange, som er en integreret del af deres beslutningstagning, due diligence og risikostyringssystemer.

Alle medlemsstater, der anvender OECD's henstilling om fælles tilgange, bekræftede, at de har gennemgået alle ansøgninger om offentligt støttede eksportkreditter med henblik på at fastslå, om der bør foretages en evaluering af sociale forhold og menneskerettigheder. De rapporterede også, at der blev gennemført en ESIA i overensstemmelse med artikel 18 i OECD's henstilling om fælles tilgange for alle transaktioner, for hvilke et eksportkreditinstitut havde indgået en endelig forpligtelse, og som blev klassificeret som kategori A-projekter med potentiale til at have betydelige negative sociale og menneskerettighedsmæssige virkninger.

For transaktioner i forbindelse med kategori B-projekter, der har potentiale til at have ikkevæsentlige negative sociale og menneskerettighedsmæssige virkninger, rapporterer medlemsstaterne, at ansøgere om offentlig støtte altid har fremlagt tilstrækkelige oplysninger til at håndtere de relevante miljøvirkninger af projektet i overensstemmelse med artikel 19 i OECD's henstilling om fælles tilgange.

Inden medlemsstaterne træffer beslutning om at yde offentlig støtte til kategori A- eller B-projekter, der har en potentiel negativ indvirkning på sociale forhold og menneskerettigheder, rapporterer de, at deres eksportkreditinstitutter altid har evalueret oplysningerne fra screeningen og gennemgangen af transaktionerne. Relevante oplysninger blev modtaget gennem ESIA-rapporter, men blev også indsamlet takket være eksportkreditinstitutternes ansøgningsskemaer og spørgeskemaer, skrivebordsundersøgelser, besøg på stedet, undersøgelser udført af eksterne konsulenter og direkte kontakter med ansøgerne.

Fem medlemsstater rapporterede, at de i 2020 afslørede tilfælde af manglende overholdelse i deres due diligence- og overvågningsprocesser på social- og menneskerettighedsområdet, der

altid blev betegnet som mindre tilfælde af manglende overholdelse, og igen i alt væsentligt overskred fristerne for indsendelse af rapporter eller oplysninger.

Ikke alle medlemsstater havde i 2020 en deltagelsesbaseret høringsproces og en klagemekanisme for de berørte samfund. Her er der mulighed for forbedringer. 17 ud af 20 medlemsstater havde indført en klagemekanisme og/eller sørgede for, at ansøgerne havde indført den. De tre resterende ydede offentligt støttede eksportkreditter (samlet aggregeret nominel "pure cover"-risikoeksponering ved udgangen af 2020 på 593 mio. EUR og ingen offentlig finansieringsaktivitet). Én er i øjeblikket i færd med at revidere sin social- og menneskerettighedspolitik med henblik på at vedtage en ny politik i slutningen af 2021.

Medlemsstaterne gennemgår løbende deres interne processer for at forbedre deres praksis.

f) Foranstaltninger til bekæmpelse af bestikkelse:

OECD-medlemmerne vedtog en ny henstilling om bestikkelse og offentligt støttede eksportkreditter i 2019, som erstattede versionen fra 2006.

Denne henstilling indeholder foranstaltninger til screening, gennemførelse af due diligence-undersøgelser, evaluering og beslutning om støtte med henblik på at afskrække fra bestikkelse i offentligt støttede eksportkreditter. Ansøgerne bør navnlig kontrollere, at alle parter, der er involveret i transaktioner, ikke er opført på de multilaterale finansielle institutioners udelukkelseslister, såsom Verdensbanken, EBRD, Den Asiatiske Udviklingsbank, Den Interamerikanske Udviklingsbankgruppe og Den Afrikanske Udviklingsbankgruppe. EU's eksportkreditinstitutter har i vid udstrækning vedtaget og gennemført dette værktøj som en relevant politik til vurdering af risikoen for bestikkelse.

Alle 20 medlemsstater, der yder offentlig støtte, rapporterer om overensstemmelse med OECD's henstilling om bestikkelse og offentligt støttede eksportkreditter.

g) Bæredygtig udlånspraksis:

I 2018 vedtog OECD-medlemmerne en revideret udgave af OECD's henstilling om bæredygtig udlånspraksis og offentligt støttede eksportkreditter baseret på OECD's principper og retningslinjer fra 2016 til fremme af bæredygtig udlånspraksis i forbindelse med ydelse af officielle eksportkreditter til lavindkomstlande.

Henstillingen har til formål at sikre, at finansieringen af udviklingsbehovene i lavindkomstlande mobiliseres, uden at disse lande opbygger uforholdsmæssigt stor gæld i fremtiden. Overholdelsen af henstillingen går hånd i hånd med en nøje overholdelse af Verdensbankens og Den Internationale Valutafonds (IMF's) politikker om gældsgrænser for lån, der ikke er på lempelige vilkår, og for så vidt angår bæredygtig långivning. I henhold til henstillingen er de deltagende parter også blevet enige om vigtige gennemsigtighedsforanstaltninger, der omfatter formidling af oplysninger til Verdensbanken og IMF.

Alle 20 medlemsstater, der yder offentlig støtte, rapporterer om overensstemmelse med OECD's henstilling om bæredygtig udlånspraksis og offentligt støttede eksportkreditter.

I de fleste tilfælde er gældsholdbarhedsvurderinger en del af de overordnede landerisikovurderinger, der påvirker eksportkreditinstitutternes politikker.

h) Andre oplysninger i de årlige aktivitetsrapporter:

Mange af EU's eksportkreditinstitutter har en politik for virksomhedernes sociale ansvar, som typisk ikke kun omfatter interne bestræbelser, men også en tæt dialog med eksportkreditinstituttets kunder. I denne forbindelse evaluerer eksportkreditinstitutterne i stigende grad deres egen praksis og udvikler planer for at reducere deres egen miljøpåvirkning (f.eks. skøn over CO_2-fodaftrykket, planer om at reducere deres eget CO_2-fodaftryk, herunder rejsepolitikker).

4. Eksportkreditinstitutternes overholdelse af EU's mål og forpligtelser:

Traktaten om Den Europæiske Union (TEU) opregner Den Europæiske Unions generelle mål i artikel 3 og principperne og målene for Unionens optræden udadtil i artikel 21. Ifølge artikel 3, stk. 5, i TEU bidrager Unionen i sine forbindelser med den øvrige verden bl.a. til *"[...] bæredygtig udvikling af jorden, solidaritet og gensidig respekt folkene imellem, fri og fair handel, udryddelse af fattigdom og beskyttelse af menneskerettighederne, især børns rettigheder, samt nøje overholdelse og udvikling af folkeretten, herunder overholdelse af principperne i De Forenede Nationers pagt"*.

For så vidt angår EU's fælles handelspolitik, henvises der til principperne og målene for Unionens optræden udadtil i artikel 206 og i artikel 207, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

Europa-Parlamentet har opfordret Kommissionen til at fremsætte en erklæring om, hvorvidt EU's eksportkreditinstitutter opfylder EU's mål og forpligtelser. Kommissionen har foretaget sin årlige gennemgang i overensstemmelse med bilag I til forordning (EU) nr. 1233/2011. Kommissionens gennemgang, herunder evalueringen af eksportkreditinstitutternes overholdelse af Unionens mål og forpligtelser, er således baseret på oplysningerne i medlemsstaternes årlige aktivitetsrapporter og kan ikke betragtes som udtømmende. De europæiske institutioner kan naturligvis i fællesskab ønske at opstille mere ambitiøse politiske mål. Kommissionen er rede til at lette og fremme en interinstitutionel dialog i denne henseende, men skal i mellemtiden foretage sin evaluering i overensstemmelse med punkt 3 i bilag I.

Kommissionen mener, at de foreliggende oplysninger giver stærke beviser for, at den offentligt støttede eksportkreditvirksomhed i de tyve rapporterende medlemsstater er i overensstemmelse med artikel 3 og 21 i TEU. Disse medlemsstater har fastlagt politikker, der skal ledsage forvaltningen af deres eksportkreditprogrammer i overensstemmelse med EU's mål, hovedsagelig baseret på de eksportkreditspecifikke anbefalinger, der er udarbejdet af OECD.

Med hensyn til overholdelse af internationale forpligtelser og forpligtelser i henhold til EU's konkurrencelovgivning har der i løbet af rapporteringsperioden ikke været nogen tvister i Verdenshandelsorganisationen, der involverer eksportkreditprogrammer fra EU's eksportkreditinstitutter, og Kommissionen har ikke modtaget nogen klage vedrørende potentielle overtrædelser af EU-forordninger, der involverer eksportkreditinstitutter i EU.